Čís. 14578.

Při rozhodování o diplomatické záležitosti podané podle čl. 18 haagské konvence o vyhlášení vykonatelnosti soudního rozhodnutí odsuzujícího žalující stranu (nebo intervenienta) k placení útrat, rozhodují jen předpisy čl. 18 a 19 této konvence a nepřicházejí v úvahu ustanovení §§ 2 a 3 čl. IX zákona čís. 23/28 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 2. října 1935, R III 520/35; důvody viz Úr. sb. čís. 2215.)

Čís. 14579.

Zaměstnanec, jenž byl pověřen zaměstnavatelem, by mu sjednal u banky zápůjčku, jedná proti věrnosti a poctivosti, jíž je povinen svému zaměstnavatelovi, jestliže si bez jeho svolení vymíní odměnu (provisi) za zprostředkování zápůjčky; zaplacení takovéto odměny nemůže na bance soudně se domáhati.

(Rozh. ze dne 2. října 1935, Rv III 654/34; důvody viz Úr. sb. čís. 2213.)

Čís. 14580.

Služební poměr dělníků státní tabákové továrny.

Pro nároky ze služebního poměru mezi stálou dělnicí státní tabákové továrny a státem jest pořad práva přípustný.

Soudy mohou přezkoumati disciplinární nález vydaný disciplinární komisí tabákové továrny (odvolací disciplinární komisí) jen po stránce formální.

(Rozh. ze dne 3. října 1935, Rv I 100/35.)

Žalobkyně (dělnice státní tabákové továrny) byla pravoplatným disciplinárním nálezem uznána vinnou služebními přečiny dle § 35 odst. 7 a 9 pracovního řádu, a propuštěna bez nároku na pensi, ježto předstírala nemoc a neospravedlněně nedostavila se do práce po více než 14 dnů. Žalobou domáhá se zrušení onoho disciplinárního nálezu jakož i výroku, že žalovaný čsl. stát je povinen přijmouti ji do stavu pensistů čsl. továrny na tabák, kde byla zaměstnána, a platiti jí pensijní požitky podle pensijního normálu pro zaměstnance z řad dělnictva tabákové režije. Prvý soud uznal podle žaloby. Důvody: Přezkumu soudu podléhá v daném případě disciplinární nález nejen po stránce formální, nýbrž i po stránce věcné, ježto poměr mezi stranami je poměrem soukromoprávním. Žalobkyně byla zaměstnankyní československé tabákové režie v továrně na tabák a její poměr byl založen na pracovním řádu, takže žalobkyni nelze považovati za zaměstnankyni veřejné správy, nýbrž soukromohospodářského podniku. Judikát čís. 191 na ni tudíž nedopadá. Ze spisů disciplinární komise oné továrny na tabák a ústřední disciplinární komise vyplývá, že je důvodná výtka neúplnosti